

سخنرانی در تاریخ 2023/10/28

قانون بهبود بازگشت، فرمان بحران، فرمان ابزاری سازی - در چند هفته گذشته، سیاستمداران و مقامات آلمانی بارها و بارها یافته های جدیدی را ارائه کرده اند که هر کدام از گذشته غیرقابل درک تر است. چیزی که این زبان گردان ها را به هم متصل می کند: همه آنها حقوق اولیه پناهندگان و پناهجویان را نقض کرده یا به خطر می اندازند. و آنها به طرز ناشیانه ای یک نگرش پوپولیستی دست راستی را بسته بندی می کنند که به نژادپرستی و طرد شدن دامن می زند.

اما چرا واقعا کار می کند: در 11 اکتبر، نانسی فایزر به نمایندگی از دولت چراغ راهنمایی بسته به اصطلاح بازگشت به کشور را ارائه کرد. هدف آسان تر کردن اخراج ها و در نتیجه گسترش گسترده آنها، به هر قیمتی است. بازداشت تبعیدی، بازداشت پیشگیرانه، بازداشت مشارکتی و بازداشت پیشگیرانه - جنگل قوانین در حال حاضر اشکال مختلفی از محرومیت از آزادی را به منظور امکان اخراج فراهم می کند. و با تشدید جدید قانون، محرومیت از حقوق پناهندگان به مرحله جدیدی رسیده است. در صورت خروج از کشور، بازداشت پیشگیرانه از سه ماه جاری به شش ماه تمدید می شود فرد امکان پذیر نیست حتی اگر کشور مقصد فرد بازداشت شده را بپذیرد در صورت امتناع در طول شش ماه حبس، این تغییری در طول مدت حبس ایجاد نمی کند. پس یعنی: مردم شش ماه به همین شکل حبس می شوند! شیطنت دیگر در پیش نویس قانون جدید: تشدید بازداشت همدستی. این به این معنی است که اگر مقامات معتقدند که این فرد ظاهراً به روشن شدن هویت او کمک نمی کند، باید به زندان فرستاده شود. برای بسیاری از پناهندگان دریافت پاسپورت از سفارتشان غیرممکن است. علاوه بر این، افراد نه تنها در معرض خطر قرار گرفتن در بازداشت در انتظار اخراج، بلکه در به اصطلاح به بازداشتگاه خروج منتقل شود. با توجه به شرایط قانونی کنونی، پناهنده مجاز است... به اصطلاح "تضمین امکان سنجی اخراج" را می توان تا ده روز در بازداشت نگه داشت. علیرغم نگرانی های قانون اساسی و قوانین اروپایی، دولت به بازداشت عملی بدون دلیل برای بازداشت پایبند است. تشدید جدید ارائه شده است: مدت زمان بازداشت مدت بازداشت از 10 روز تا 28 روز تمدید می شود و تمدید آن به چهار هفته با این واقعیت توجیه می شود که در عمل ده روز گذشته برای انجام اخراج بسیار کوتاه است اما دلایل قانونی و بشردوستانه است که مانع از اکثر اخراج ها می شود. ، نه کمبود وقت این در مورد افرادی است که عملاً بدون ارتکاب جرم در زندان هستند! ما خواستار پایان فوری این نوع بازداشت ها هستیم و به تشدید نه می گوئیم

بیاید ساعت را چند ماه دیگر به عقب برگردانیم: در ماه مه 2023، دولت بر سر "اعلامیه مشترک" با عراق به خبر نگران کننده ای را گزارش کرد: دولت فدرال اخراج ها را به عراق ProAsyl، توافق رسید. در 9 اکتبر فشار می دهد. تحمل عراقی ها دیگر تمدید نخواهد شد. به طور بالقوه 28000 عراقی که در اینجا تحت تحمل زندگی می کنند تحت تأثیر قرار گرفته اند. وضعیت عراق همچنان ناپایدار و خطرناک است. وزارت خارجه ماه گذشته گزارش داد که دولت عراق همچنان "مسئول بسیاری از موارد نقض حقوق بشر" است. شکنجه و دستگیری های خودسرانه، مانند خشونت علیه زنان و افراد دگرباش، زندگی روزمره در آنجاست. ایزدی ها که به ویژه در عراق در معرض خطر هستند و اکنون قرار است اخراج شوند، اعتصاب غذا را در برلین آغاز کرده اند. اخراج به کشورهایی با وضعیت بد حقوق بشری و انسانی نباید انجام شود اکنون مقامات آلمانی در هیستری اخراج خود، تا آنجا که ممکن است اخراج می کنند. تنها در 17 اکتبر بود که خانواده ای که 9 سال در تیئیس زندگی می کردند به همراه 7 فرزند خود که همه آنها در اینجا متولد شده بودند به گامبیا تبعید شدند. کمک های دولتی وعده داده شده ارائه نشد. حقوق افراد آسیب دیده در صورت اخراج در هیچ کجا تنظیم نمی شود. وضعیت بازگشت اجتماعی برای بسیاری از پناهندگان فاجعه بار است. اخیراً تعداد بیشتری از اخراج شدگان پس از اخراج در کشور مبدا بازداشت شده اند.

تنها 9 درصد از حدود 300000 نفری که تحمل می شوند متهم به تلاش برای جلوگیری از اخراج خود هستند. 91 درصد باقیمانده ممکن است به دلایلی مانند بشردوستانه اصلاً اخراج نشوند. و بیش از 50 درصد از دستورهای بازداشت اخراج دادگاههای منطقه در حال حاضر غیرقانونی است.

چرا دولت آلمان اکنون بسته های اخراج را یکی پس از دیگری تصویب می کند؟ سیاستمداران از همه اردوگاه ها در تحریک لفاظی علیه پناهجویان از یکدیگر پیشی می گیرند. اما موضوع فقط رهگیری آرای صحبت AFD رأی دهندگان نیست: هرکسی که معتقد است نانسی فائزر و اولاف شولز به سادگی با دهان می کنند، بی رحمی منطق دولت و ایدئولوژی نژادپرستانه را که به اعماق به اصطلاح میانی جامعه می رسد نادیده می گیرد. قوانین جدید اکنون در نظر گرفته شده است که نمادی از نمایندگی باشد، اگرچه در واقع اینطور نیست یا نیست

اخراج بیشتر را تضمین می کند. بحران های متعدد به سر می رسد. و به جای تغییر سیستم ریشه ای، اروپا در تلاش است تا مشکل را با حصارهای هر چه بالاتر، توافق نامه های خیانتکارانه تر و مقامات مرزی بی پروا حل کند. این نشان دهنده دیوانگی منطق دولت است، یعنی ایده تحت کنترل داشتن مرزهای خود و در نتیجه حفظ هویت خود، به اصطلاح آلمانی. "شخصی" که حقوق بشر در اروپا برای او اعمال می شود، گامیابی در قایق لاستیکی یا زن عراقی در زندان تبعید نیست. به همین دلیل است که همه درخواست ها برای "حقوق بشر بیشتر" با نیت خوب است، اما این مشکل را فراموش نکنید که حقوق بشر هرگز برای همه در نظر گرفته نشده است. به همین دلیل است که ما امروز در خیابان هستیم - زیرا آنچه مورد نیاز است یک جامعه رهایی بخش است که واقعاً حرمت و حقوق هر فرد را حفظ کند! به همین دلیل است که ما می خواهیم: جهانی بدون زندان تبعید، بدون مرز و دیوار! ما می خواهیم: حق ماندن برای همه